Ч. 170. Субота 14 (1) серпня 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в п. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Вигляди акциї дра Ґломбіньского. — Справа кретийска таки не притихає. — Положенє в Персиї.

Посол до ради державної, Словінець др. Іван Шустершіц, один із найперших опозиціоністів против теперішного правительства, помістив у віденьскій „Zeit" в справі звістної акциї дра Ґломбіньского слідуюче письмо:

Внутрішно-політичне положенє в сій хвили за мало виясненe, як щоби вже нинї можна хоч би трохи певну ставити проґнозу для того, як уложать ся в осени наші парляментарні відносини. Треба буде залагодити цілий ряд неполагоджених справ, в котрих поодинокі може й не буде можна без великих трудностий полагодити в вдоволяючий спосіб. Але поминувши побічні справи, які дадуть ся лекше залагодити, суть три головні услівя котрі мусять бути забезпечені, скоро має бути знов заведена готовість парляменту до роботи. Аж коли в тих найважнійших справах прийде до порозуміня можна, буде подумати о плодоноснім, спокійній осінній сесиї ради державної.

Ми жадаємо насамперед, щоби ческий сойм рушати і щоби в прагскім будинку соймовім заведено наконець знову повну здібність до роботи. То єсть перша точка наших жадань.

Дальше мусимо безусловно на то наставати, щоби справа викупу кметів в Босні і Герцеґовинї була в вдоволяючий спосіб залагоджена.

Наконець трета точка відносить ся до основаня італїяньского правничого факультету. Мусимо жадати, щоби и в сій справі заведено таке порозумінє, аби увзгляднено жаданя всіх інтересованих в сій справі. Рушенe ческого сойму, викуп кметів і справа італїяньского факультету то суть три головні точки теперішної полїтичної ситуациї. Чи в сих справах буде можна осягнути якесь порозумінє, тим труднійше предвидіти, що залагодженє їх зависить від многих, дуже ріжнородних чинників.

З тої причини трудно вже тепер оцінити шанси для розвитку річий в осени. Як би й не було а розпочата презесом кола польского, др. Ґломбіньским акция єсть відповідним средством до даня почину до якогось вияснення і заслугує длятого на то, щоби єї піддержувати та підпомагати. Але акция др. Ґломбіньского характеризує також всю вагу теперішного полїтичного положеня.

В справі акциї дра Ґломбіньского відзиває ся подібно і католицко-народна партия в кореспонденциї „Centrum" та заявляє, що акция та має лиш о стілько вигляди, о скілько буде забезпечена робота в ческім соймі. Без того не може бути й бесіди о успішній роботі в парляменті.

Як вже звістно, др. Ґломбіньский не запросив первістно й социялїстів на проектовану ним конференцию; тепер же вислав він письмо до проводиря социялїстів пос. дра Адлера, в котрім пояснює єму з одної сторони ціль намірено́ї конференциї а з другої оправдує ся з того, що социялїстичних полїтиків поминув в запрошеню. Він ділав лиш з уповажненя тих партий, котрі бажали собі тої конференциї а ті не уповажнили его зовсім до запрошеня социялїстів. Др. Ґломбіньский кінчить свій лист увіренєм, що здає собі справу, як важну ролю грає социяльно-демократична партия в парляменті і що без єї помочи не можна й подумати о зробленю парляменту здібним до роботи.

Вчерашні депеші принесли були з Константинополя вість, що справа кретийска притихає, що турецке правительство готове признати грецку відповідь за достаточну; нараз за ніч ситуация змінила ся і як тепер показує ся, справа кретийска не перестала бути грізною, а коли ще в найблизших днях не настане якась зміна, то готово навіть прийти до вибуху війни. З Константинополя доносять іменно:

Вчера відбула ся тут нарада міністрів в справі зредаґованя відповіди на грецку ноту. Відповідь та має бути вже в суботу доручена

Біль Паркер в біді.

Після справдешної події оповів А. Тайнерт.

(Конець).

3.

В судовій сали канадийского місточка Аліда відбувала ся одного студеного дня в падолисті по полудни розправа в справі якоїсь спадщини. Поза бариєрами в місци призначенім для публики зібрало ся було яких двайцять кілька мужчин около печи, що пускала з себе приятне тепло, але на хід процесу в страшно нудній і зовсім без сензациї справі не звертали они зовсім уваги; балакали з собою о зовсім инших річах а часом навіть так голосно і живо, що слуга судовий мусів їх взивати до спокою.

Якось около четвертої години отворили ся двері з надворку і до салї увійшов якийсь мужчина, котрий ніс на руках може пятилїтного хлопця. Він мав на собі витертий брунатний верхник, в котрого одній кишени з боку був всунений зімнятий, мягкий поваляний капелюх; штани мав вложені в грубі тяжкі чоботи. По тім чоловіці було видко, що не належав до тих, котрих щастє наділило тут на земли всяким добром.

Ніхто з присутних не знав его а ті, що стояли коло печи зачали один до другого говорити о тім чоловіці і висказувати свої здогади, чого він сюди прийшов. Процес о спадщину не інтересував его очевидно ані трошки. Він сів собі на вільну лавку, посадив хлопця на коліна і як би не своїми очима дивив ся стовпом перед себе.

В пів години опісля закінчила ся судова розправа а возьний завізвав публику, щоби розходила ся.

Тоді встав той незнакомий і пустив ся до бариєри. — Панове судиї — промовив він кріпким голосом — заждіть ще хвильку; я маю вам щось сказати.

Єго жаданю вволено і предсідатель завізвав его, щоби він говорив.

— Ви, пане президенте, — зачав він говорити — і отсї люди ту чей будуть знати історию о недопущеню в місяци липни до того щоби поїзд недалеко Бельвуд вискочив із шин. О тім писали тоді всі ґазети, як то якийсь чоловік що називав ся Біль Паркер, з нараженем свого власного житя міг ще в послідній хвили стягнути тяжкий бальок положений впоперек на шини, хоч якісь злочинці, що поховали ся були в корчах стріляли на него, але не поцілили его.

Той чоловік замовк на хвильку і поглядив ніжно стоячого коло него, зовсім запудженого хлопця.

— Той Біль Паркер — говорив він дальше відотхнувши глубоко — то я. Але то я сам поклав той бальок на шини, сам зробив собі кулями дві діри в капелюсї, сам відтак відтрутив той бальок саме перед надходячим поїздом а відтак перевернув ся з насипу в долину. Я тим людем сказав неправду та наплів їм байку про розбишаків а все в тій надії, що дістану якуєсь нагороду. Я й дістав єї тої ночи: подорожні скинули для мене двіста кількайнайцять долярів і дарували їх мені.

Глубока тишина запанувала в судовій сали підчас того самообжалованя; тепер зачав хлопець голосно плакати, а батько взяв его на руки.

— Оттак було по правдї — говорив Біль Паркер дальше. — А тепер вам розкажу, як я прийшов до того, щось такого зробити. Тоді був отсей хлопець мій малий Томмі, тяжко хорий на нервову горячку. Єго матір а моя жінка померла була недавно перед тим на таку саму хоробу. Чи мав і він піти за нею до гробу? Я не мав роботи; фабрики стояли від богато неділь; мої малі ощадности були вже кинули ся а доктор сказав, що Томмі мусить добре живити ся, мусить діставати мяса та всіляких инших річий, бо инакше пропаде. Тоді вичитав я случайно в ґазеті про якогось чоловіка, котрого щедро нагородили за то, що він не допустив до якогось нещастя на зелїзници.

Зразу я й не думав о тім, але коли мене таки вже розпука брала ся, прийшло мені то знов на гадку. Може би я таким способом ви-

в Атинах. Нова нота буде держана в дуже сильнім тоні, однак не буде містити в собі ніякого катеґоричного жаданя супротив Греції. Вчерашні оптимістичні погляди на грецку ноту змінили ся. На вчерашній авдиенциї великий везир сказав грецкому послови, що нота не єсть вдоволяюча. — Подібно доносить і парискııй „Matin“: Ноту грецку уважають за невдоволяючу. Турецка рада міністрів ухвалила вислати нову ноту до грецкого кабінету і до опікунчих держав. Командант фльоти одержав запечатані прикази. Всіх офіцирів перебуваючих на урльопі покликано до служби.

Може бути, що ся нагла зміна і нове заостренє ситуациї стоїть в звязи з чуткою, яку рознесли турецкі ґазети, після котрої мали дістати ся в руки турецкого правительства якісь документи, вказуючі на то, що Греция порозумівала ся з Сербією і Болгарию в справі спільної акциї против Туреччини.

Персию жде новий заколот. Берлиньска „Voss. Ztg.“ одержала з Тегерану вість, що молодий шах пробовав втечи а навіть кілька разів хотів відобрати собі житє. Він хоче зречи ся престола. Міродайні круги оглядають ся за новим шахом. Кандидатів, розуміє ся, не брак. Всі внутрішні справи, котрі доси були на другім пляві, віджили на ново. Ситуация єсть дуже критична, катастрофа можлива кождої хвилі. Треба побоювати ся руху звераненого против християн.

Новинки.

Львів, дня 13-го серпня 1909

— **Іменованя.** Є. Вел. Цісар іменував над звичайного професора хемії в львівскім університеті дра Станисл. Толлочка звичайним професором. — Львівский висший суд краєвий іменував офіцияліа канцелярийних: Алекс. Дорожиньского в Сокали, Романа Мриглодовича в Бродах і Леоп. Земмля в Товмачи старшими офіциялами канцелярийними „ad personam“ з полишенем їх в дотеперішнім місци службовім.

— **В справі мальверзаций** при реґуляциї Прута доносять з Черновець: На основі дотеперішного слідства арештовано одного з найбільше скомпромітованих доставників, Лейбу Шпіннера. Слідство веде ся дальше з великою точностию і поспіхом. Міністер робіт публичних приділив сюди радника будівництва Оттона Кляйнгавза з Долішної Австриї і поручив єму тимчасове діловодство реґуляциї Прута.

— **Дрібні вісти.** Є. Вел. Цісар дарував 32 вязням в карних заведенях останок кари, з тих 5 вязням в Станиславові і одній женщині у Львові.— На руску ґімназию в Рогатині зложено доси на книжочку ч. 7000 „Краєв. Союза кредит.“ у Львові 1116·35 К. — В реальности при ул. Лукасіньского ч. 4 з'явила ся перед кількома днями на подвірю бочка, в котрій єсть 200 літрів оливи. Хто єсть властителем тої бочки не удало ся й доси вислідити. Може бути, що єї підкинули якісь злодії. — Шльома Шліссельберґ, 17-літний син Симона, діставши від свого батька 160 К до виміни в банку, втік з тими грішми і щез без сліду. — З помешканя Якова Дернберґа при ул. Паньскій ч. 12 вкрадено оногди камизольку разом з золотим годиником і ланцушком вартости 260 К. — Нарада в справі основаня приватної рускої ґімназиї в Раві рускій, відбуде ся в понеділок дня 16 с. м. о 2 год. по полудни в „Народ. Домі“ в Раві рускій.— Обшар двірский в Зубрачу коло Тісної, повіт Ліско, має до продажі в дорозі парцеляциї 100 морґів дуже доброго ґрунту. Ціна приступна. — В Болшівцях відбуде ся в неділю дня 15 с. м. отворенє читальнї „Просьвіта“. — В кругах войскових розійшла ся чутка, що сегорічні маневри войскові, котрі мали відбути ся у східній Галичині будуть відкликані з причини тифу і щкарлятини. — В Тільшед в Анґлії наїхав якийсь самоїзд на відділ войска, що вертав з вправ і роз'їхав двох вояків на смерть, трох зранив тяжко, а пятьох легко.

— **Пригадуємо,** що перша хлїборобска виставка в Стрию буде отворена 19-го вересня с. р. Кожде село, кождий сьвідомий господар повинен взяти участь в тій виставі — виставляючи найдобірнїйші плоди своєї рілї і праці. Зголошеня належить слати на адресу: „Краєвий союз господарско молочарский в Стрию“.

— **Пошукують малолітних.** Львівский маґістрат оповіщує: Окружником з 12 липня с. р. донесло старостьво в Збаражи маґістратови, що 11 жовтня 1906 р. при будові зелізниці Тернопіль-Збараж погиб в наслідок неосторожности Стефан Барна з Оріхівця, скалатского повіта, полишивши четверо малолітних дітий, круглих сиріт, бо матір їх Емілія померла була вже перед тим. Оставшим сиротам належить ся від заведеня для обезпеченя робітників у Львові рента, але признанє, вимір і виплата єї не можуть бути виконані, бо двоє з тих сиріт Петро Барна, літ 12 і Павло Барна, літ 15, котрі перед 7 місяцями покинули фірму „Сокаль і Лілієн“ і „М. Ґріффель“ в Бережанах, не можна було відшукати. Маґістрат міста Львова взиває інтересованих, щоби безпроволочно зголосили ся в V. департаменті маґістрату (III. поверх) взглядно тих, котрим знане єсть місце теперішного побуту пошукуваних, щоби устно або письменно повідомили о тім маґістрат.

— **Огні.** В Пониковици малій, брідского повіта, вибух дня 9 с. м. о півночи великий огонь і знищив одну із найбільших загород в селї, власність господаря Івьна Новороля. Згоріли два доми, стодоли, стайні і инші будинки господарскі. Завдяки місцевій сторожи пожарній в силї 22 мужа під проводом Василя Корчиньского, огонь не розширив ся дальше. При гашеню огню найбільше відзначили ся Франц Адамович, Василь Степнорищин і Іван Макар Доми і будинки були обезпечені, а шкода виносить 5.000 К. — У Водниках, бобрецкого повіта, знищив сими днями огонь три загороди селяньскі. Шкода виносить около 3000 К. З погорільців лиш один Шміла Мет був обезпечений на 1200 К. Підозрівають, що Мет сам підпалив свою реальність, щоби одержати асекурацийну премію, перевисшаючу фактичну вартість шкоди. В справі сій веде ся судово-карне доходженє.

— **Смерть від грому.** В Ясеници польскій, каменецкого повіта, ударив перед кількома днями грім в хату господаря Крука в хвили, коли Крук сидів при обіді з місцевим учителем народним Людвиком Вахтлем. Учитель згинув на місци, а Крук, ражений громом, повалив ся на землю, але єго відратовано. Від грому займила ся також хата і згоріла разом з будинками господарскими.

— **Нещасливі пригоди.** У фабриці тютюну у Винниках стала ся вчера рано страшна пригода: урвало ся одно крило в'їздової брами і придушило стоячого побіч робітника Заннера так дуже, що він погиб на місци. — Тринайцять літний Йосиф Щур, син селянина із Смільниці, їдучи сими днями возом з набором цегол з Хирова до Терла упав з воза на гостинець так нещасливо, що згинув на місци. — В Перемишли підчас купелї в ріці Сяні утопив ся сими днями 10 літний Казимир Крушиньский.

— **В справі вписів до рускої ґімназиї в Копичинцях** оголошує місцевий комітет: **Ми розписали конкурс на принятє сил учительских для нашої приватної ґімназиї. Однак досі ще не знаємо, кілько сил учительских маємо приняти, як також не знаємо, кілько саль наукових маємо приготовити. бо се залежить від числа учеників на першу і другу клясу по одному відділови і для них приготовилисьмо вже дві салї. Можливо однак, що по шкільних фериях зголосить ся ще тілько нових учеників будь на курс приготовляючий, будь до ґімназиї, що треба буде держати повні кляси в двох відділах а через те треба на час приготовити салї і постаратись о відповідне число сил учительских. В тій цїли оголошуємо: 1) Щоби ті родичі, що схочуть свої діти дати по фериях до нашого заведеня — не вчисляючи тих, що вже у нас минувшого року шкільного ходили, чи то на курс приготовляючий, чи до I. кл. ґімназияльної, щоби зголосили ся сейчас до місцевого сьвященика. 2) Іспити на курс приготовляючий до ґімназиї, і іспити поправчі і вписи до всіх кляс відбудуть ся 1. і 2. вересня, початок о год. 8 рано. 3) На вписове і прибори шкільні мають ґімназисти складати 5 К а бурсаки 2 К 50 с. Шкільний рік 1909/10 розпічне ся дня 3 вересня торжественним Богослуженем о год. 1/2 до 8 рано, на яке мають безусловно явити ся всі вписані ученики. 5) Більше оголошень чи пригадок в тій справі вже не буде. Від комітету приватної рускої ґімназиї в Копичинцях дня 5 серпня 1909.** *о. Петро Шанковский* голова. *Адриян Височаньский*, секретар.

— **З жіночої школи виділової з правом публичним і жіночої приватної семинариї учительскої С. С. Василиянок в Яворові з руским язиком викладовим. Клясифікация учениць за II півріч р. шк. 1908/9 покінчила**

ратував мого Томмі — стрілило мені до голови і я не розважав довго над тим, чи то Бог чи чорт підсунув мені гадку: „Зроби так само!“ Тоді придумав я плян у всіх подробицях і виконав єго двайцять осьмої ночи в липни. Тої ночи ніколи не забуду. Чи то добре чи зле, я того не питав, бо моя совість спала. Дитина не сьміє вмерти, то була моя однїсенька гадка. Але коли то відтак стало ся, коли машиніст, що вів поїзд, кондуктор і подорожні мене по хвалили, славили мене яко чоловіка доброго і чесного та відважного аж до геройства, тоді совість в мені відозвала ся і показала мені, якої підлоти я допустив ся. Я хотів би був, щоби земля підомною запала ся, так мені було соромно. Я боров ся і боров ся в своїй души, але образ моєї хорої дитини стояв передомною. Я взяв ті гроші і, Богу дякувати, Томмі подужав і поправив ся.

Але від того часу не мав я ніколи внутрішного спокою, мене то гірко мучило, і як би не отсей хлопець, то я би не видержав був того аж до нині. Але таїти то ще дальше в собі і ходити по божім сьвіті з таким тяжким гріхом на совісти, того я вже не міг. От так — тепер я позбув ся того, що мені лежало на серци; тепер, пане судє, робіть зі мною, що закон приказує, але прошу, прошу з цілого серця, возьміть в свою опіку отсего малого, він преці не винен.

Роботу я від двох місяців знов знайшов і відкладав кождий злишний цент зі своєї платні; о скілько можу, хотів би я тим, котрих обманув, вернути то, що они мені в добрій вірі подарували. До всіх тих людий, котрі мені дали тоді свої адреси, я вже писав, пояснив їм все і завізвав їх, щоби они нині тут в Аліді явили ся в суді, як би они хотіли мене обжалувати так як то я собі й заслужив.

Серед зібраної публики заворушило ся; але то муркотанє, що робило ся навіть голосне не порікало єго. Та й по судиї видко було, як в нім чисто людске чувство, відсунуло далеко на бік строго судейске понимане вчинку.

— Чи єсть тут хто — спитав він, вставши — хтоби против сего чоловіка, Біля Паркера, вносив жалобу в тій справі, про яку він тут якраз розповів?

Ніхто не зголошував ся.

— То справа залагоджена — заявив судия. — Закриваю засіданє.

Роздались грімкі оплески на знак похвали і признаня. Прості собі люди зрозуміли Біля Паркера, они могли так само як і він відчути ту тяжку душевну борбу, яка в нім відбувала ся а яку він перебув. Всі они подали єму руку і попестили хлопця.

Та и судия подав Паркерови руку. — Яко судия — сказав він — повинен би я вас поправді засудити, як би був якийсь позовник явив ся, але яко чоловік оправдую ваше поступованє. Ідіть з Богом!

З лекшим серцем, як він сюди прийшов, вийшов Біль Паркер із судової салї, ведучи свого хлопця за руку.

ся таким вислідом: В I. кл. виділовій клясифіковано 19 учениць: з них одержали поступ дуже добрий: Федаш Анна; поступ добрий: Винницка Ольга, Клапоущак Вікторя, Кліш Надія, Кульматицка Емілія, Сиротиньска Івана, Федів Михаіла, Константинович Володимира, Прихітко Стефанія; поступ достаточний: Борисевич Олена, Дуцько Ольга, Поляньска Мария; поправку одержала 1 учениця, поступ недостаточний 6. — В II. кл. вид. клясифіковано 21 учениць; з тих одержали поступ дуже добрий: Лашкевич Казиміра, Молчко Анна, Мудра Олена, Осідач Ярослава, Яців Олена; поступ добрий: Грабар Мария, Грабовска Мария, Дуркот Зофія, Лотоцка Йосифа, Словьска Наталія, Фляkевич Олена; поступ достаточний: Йоваш Мария, Мілер Александра, Строньска Анна, Тураш Александра, Кропийовска Мария; поправку одержали 3 учениці, а поступ недостаточний 2. — В III. кл. вид. клясифіковано 33 учениць; з тих одержали поступ дуже добрий: Куліковска Ольга, Лучка Павлина, Мудра Володимира, Сойка Олена, Чичула Евфрозина; поступ добрий: Бачиньска Дария, Бачиньска Олена, Бойто Мария, Велощак Антонина, Ґонтарска Неовиля, Кліш Віра, Кочоровска Ядвига, Кушаїр Наталія, Косоноцка Мария, Лотоцка Іванна, Максимович Ольга, Миколаєвич Мария, Павлюк Михаіла, Федів Олена; поступ достаточний: Гарди Мария, Кекиш Зофія, Куліковска Теофіля, Мончак Мария, Напурко Ольга; поправку одержали 4 учениці, а поступ недостаточний 5. — В IV. кл. виділовій клясифіковано 18 учениць; з тих одержали поступ дуже добрий: Данилів Феліция, Дуркот Іванна, Дяків Ставіслава, Єнчалик Каролина, Маренин Стефанія, Осідач Володимира, Осідач Евгенія; поступ добрий: Кулинич Ярослава, Мельник Константина, Решетилович Мария, Строньска Ірина, Тиронич Софія; поступ достаточний: Авґельска Мария, Сарабай Александра; поправку одержала 1 учениця, а поступ недостаточний 2.

На другім році учительскої семинариї клясифіковано 26 учениць; з тих одержали першу кл. з відзначенєм: Гайманович Володимира, Голіян Мария, Ерделї Серафина, Мазуркевич Франциска, Маренин Ірина, Сава Анна; першу: Венгринович Ольга, Гухер Феліция, Давидович Мария, Князь Іванна, Лісецка Михаіла, Мацуска Александра, Паліїв Мария, Полошинович Ольга, Прихитко Олена, Путятицка Іванна, Рожицка Стефанія, Тиронич Іванна; поправку одержало 8 учениць, а поступ недостаточний 0. — На третім році учительскої семинариї клясифіковано 19 учениць; з тих одержали першу кл. з відзначенем: Гайманович Александра, Мазуркевич Іванна, Меніціньска Ірина, Фрайденберґ Олена, Харамбура Мария; першу: Балакин Анна, Войтовицка Емілія, Гринів Юліянна, Гухер Олена, Демянчик Олена, Мечник Софія, Путятицка Мария, Родович Ольга, Тарнавска Йосифа, Сапрун Стефанія, Фляkевич Павлина, Яценьо Юлія, а поправку одержали 2 учениці.

Вписи на рік шкільний 1909/10 до всіх кляс школи вправ і школи виділової, до семинариї учительскої і до інтернату, відбудуть ся в 3 послідних днях серпня і 3 перших днях вересня. Зголошеня устні і письменні приймає ся також в часі ферий. — *Від Ігуменату Монастиря СС. Василиянок в Яворові.*

Телеґрами.

Река 13 серпня. Начальник хорватского села Ґанінас доніс властям, що в тій місцевости був якийсь підозрілий чоловік, говорячий по российски і питав о найблизшу дорогу до стациї зелїзничої. Поліция тутешна ствердила, на основі фотоґрафії присланої їй будапештеньскою поліциєю, що арештований розбишак Кишиневский єсть той сам. Він зізнав, що арештований в Будапешті Абрамко Кривіцкий знав о рабунковім нападі в Реці.

Константинополь 13 серпня. Серед тутешних грецких кругів запанував від вчера дуже песимістичний настрій. Правительство піддає ся впливам кругів войскових. — „Сабах“ дораджує Грекам, щоби вдоволили ся автономією Крети під верховною властию Туреччини. Кретийці не мають чого сподівати ся від Греції.

Константинополь 13 серпня. Поліция арештувала вчера — як доносить „Танін“ — в Пері перебраного грецкого офіцира, при котрім знайдено папери, відносячі ся до критийскої справи.

Полоцк 13 серпня. Холера ширить ся з незвичайною силою. В двох послідних днях занедужало тут 56 осіб, померло 17; в повіті занедужало 120, померло 29.

Солунь 13 серпня. На приказ великого везира знесено в Македонії і Альбанії податок оплачуваний християнами за увільнене від служби войскової.

Мадрид 13 серпня. Міністер війни заперечує чутку о ріжници поглядів межи ним а міністром справ внутрішних.

Ля Паз 13 серпня. Президентом Болівії вибрано Віллязона.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**30, 550, 7·25, **8**55, 9·50, 1·10*), **1·30** 5·45, **8**40, 950.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2**15, 5·40, 1030.
З Черновець: **12**20, 545*), 8·05, **10·20***, **2**05, 5·58 **6**40, 930.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 1100.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 900.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, 1012.
З Вовкова: 8·07*), 1·19, 3·26*), 939.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27*), 1·01, 3·07*), 821.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 8·15, 820.
„ 1/6 до 30/9 3·27, 935.
„ 1/7 до 30/9 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від 1/5 до 31/5 3·27, 935.
З Янова:
що дня: від 1/5 до 30/9 1·15, 925,
в неділї і р. к. сьвята: від 2/5 до 12/9 10·10
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 1015.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 1145.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**45, 350, **8**25, 8·40, **2**45, 3·30*), 612, **7**, 7·35, 11·15.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 800, 1110.
До Черновець: **2**50, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 600*), 10·38.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 655, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 1045.
До Сокаля: 6·14, 11·05, 710, 1135*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 630.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, 829, 1132.
До Вовкова: 544*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“.

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 10·10, 834.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 834.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·37.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 3/05 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня 530.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).